

АЛМА МАТЕР

СТОПАНСКА АКАДЕМИЯ „Д. А. ЦЕНОВ“ - Свищов

год. XIX, бр. 5, декември 2008 г.

Поздравление от доц. д-р Величко АДАМОВ - Ректор на СА „Д. А. Ценов“ по повод Студентския празник

**Скъпи студенти и докторанти,
Уважаеми преподаватели,**

В навечерието на Осми декември отправям към вас своето поздравление по повод вашия така обичан и очакван студентски празник. Празник, огласян от красивите съзвучия на младостта и жизнелюбието ви, осветен от вашите слънчеви усмивки и весри настроения. Изразявам и своята признателност към вас, студенти, че сте активната и неразделна част от нашата академична общност. Чрез вашето развитие сред динамиката на учебния процес получаваме сигурността, че точно вие ще сте утрешните стопани на просперитета на страната ни.

Скъпи студенти, вече сте разбрали, че в дълголетната свищовска Алма матер имате честта да участвате в двустранно дарителство. Тук получавате духовни подаръци като родолюбие, нравствени ценности и научно надграждане, но и вие дарявате енергията на своята младост, жизнерадост и красота. Затова именно в СА „Димитър А. Ценов“ ще претворявате в реалност своята бъдеща мисия - да бъдете младите търсачи на новите велики открития в икономическите лабиринти. Или както е казал френският писател Волтер: „Душата е силна само тогава, когато е просветена“. Затова бъдете силни с душата и потеклото на новите хора - хората на науката и просветата, в каквито ви превръща свищовското висше икономическо училище.

Празникът е озвучен от вечната мелодия на Студентския химн. Тази древна песен,

създадена в далечния 13-и век, ще се разлее по света като щастлив и звучен призив. Покана да се веселите, докато сте млади, израз на нетленност на уважението и обичта към вашите преподаватели:

... Да живее Академията!
Да живеят учителите!
Да е всеки жив и здрав,
на всички ви – слава –
Вечна незабаване...

Безсмъртните слова на тази вечно млада песен ще бъдат жизнерадостният апел към вас, за да се съберете в подножието на младостта си за кратък отгик и развлечение след учебния труд. Вие сте гордите и смели катерачи по отвесната стена на научното бъдеще. Нека думите от песента: „Слава на държавата с нейната управа“ ви повика на пламенния събор на младостта с прозрението, че векове след нейното написване, благородният ни патрон Димитър Ценов е заветал далновидно и посланието си - нашето висше училище да бъде под крилото на държавата.

Както учението е вашият дълг, мъдрост и отговорност, така празникът е вашата усмивка, песен и пъстроцветни настроения. Затова словата: „Нека се веселим, докато сме млади“, изписани с древен почерк, могат да се разберат и приветстват и днес. Защото тези думи са написани с вечното мастило на човешката духовна хармония и свободомислие.

Тези дни вие се отправяте на заслуженото си кратко, но приятно пътешествие до географските ширини на младежките веселия и забавления. Там ви очакват много оптимистично настроение и въодушевени часове!

Пожелавам на студентската общност на СА „Димитър А.Ценов“ да плава като красива и сплотена дунавска регата по триумфалните води на своето осмодекемврийско тържество към бреговете на ликуващата радост!

Честит празник!

Факултет „Финанси“ тържествено отбеляза своята 55-годишнина

Факултет „Финанси“ при СА „Димитър А. Ценов“ отбеляза своята 55-годишнина с двудневни тържества. Сегашен декан на факултета е доц. д-р Румяна Лилова, а в академичния състав са 3 професори, 23 доценти и 22 асистенти.

55-ият рожден ден на факултета бе посрещнат на 6-и ноември 2008 го-

дина в аудитория „Проф. Димитър Бъров“, където се проведе тържествено заседание на факултетния съвет на Финансовия факултет. Гости на юбилея бяха кметът на общината Станислав Благоев, председател на Общинския съвет Милена Манолова, членове и възпитаници на факултета и ръководители

на финансови институции.

Заседанието бе открито от зам.-ректора на Стопанска академия доц. д-р Андрей Захариев, който отбеляза: „Този юбилей реализира своята изява в седмицата на нашия патронен празник, свързан с откриването на реномираното, уникалното, първото в много науки висше

училище с името на дарителя Димитър Ценов...“

В своето приветствие към факултета-юбилей ректорът на Академията доц. д-р Величко Адамов подчерта: „Факултет „Финанси“ е „гръбнакът“ на Стопанска академия, той е № 1 и по нови идеи, и по академични традиции... В този тържествен ден аз имам голямата чест и удоволствие да ви поздравя с празника и да ви пожелаю още дълго да работите за вашата заветна кауза...“

Деканът на факултет „Финанси“ доц. д-р Румяна Лилова поднесе своето пространно слово, в което засегна основните етапи от развитието на Факултета, разкри неговото значение и място в Стопанска академия, изтъкна успехите на школите по финанси и по застрахователно и социално дело.

За особени заслуги и принос към икономическия живот с почетни медали, триколовни ленти и юбилейни плакети бяха наградени осем професори.

На 2 стр.

Към устремната писта на младостта!

Ангел ГЕОРГИЕВ,
Председател на Студентския съвет

**Драги студенти и докторанти,
Скъпи приятели,**

Преди броени месеци се събрахме, за да посрещнем новата академична година. После ви грабна вашето ежедневие със своите лекции и тестове, с многопосочното си учебно движение... И ако вече сте се „преуморили“ от учебните си ангажменти, имате само един „спасителен“ път, който е познат за някои, а за други е все още нов! Този път е вашият Студентски празник и той ви очаква съвсем наблизо с примамливата си писта за едно кратко, но устремно рали. Ралито на младостта и безгрижието! Не се страхувайте от ек-

стремните му скорости, а открийте своите бързи състезателни коли към вашия 8-и декември! На тази дата трябва да догоните свободния си младежки дух и щастливите си празнични настроения!

Докато се веселите, не забравяйте, че трябва да

На 3 стр.

Тържество по повод патронния празник на СА "Димитър А. Ценов"

Честването на патронния празник на Стопанска академия на 8 ноември започна пред паметника на Димитър А. Ценов, където доц. д-р Любен Краев,

мисълта, че материалните богатства са ценни само тогава, когато преливат в живи духовни ценности. Когато и ние, съвременните българи сме дарители на

Многолюдното традиционното шествие на академичното общество прекоси града, за да достигне до двора на манастира "Св.св. Петър и Павел", където се намира

Тържественото академично шествие през града.

зам.-ректор "Социална, информационна и студентска политика" изнесе слово, в което отбеляза: "Днес за нас този ден е специален. Той е празник на празниците за СА "Димитър А. Ценов", защото ни води към

просветни съкровища за умните и жадни за знания млади хора..."

След това пред паметника на Дарителя бяха поднесени венци от името на академичното ръководство и студентите.

гроба на Дарителя Ценов. Там бе отслужена панахида от свещеноиконом Димитър Андонов и бяха положени цветя на признателност към делото и достойния живот на Благодетеля.

АЛМА МАТЕР

Кръгла маса на катедра "Търговски бизнес"

На 29 октомври, тази година, в кафе-клуб "Салве" на СА "Д.А.Ценов" се проведе кръгла маса, организирана от катедра "Търговски биз-

и финансова политика", доц. д-р Георги Сирашки, зам.-декан на факултет "Производствен и търговски бизнес", представители на прак-

положени в над 40 селища; "Билла" – 33 и "Фантастико" – 32. Мултимедийната презентация беше съпроводена с оживени дискусии.

Ръководител катедра "Търговски бизнес" доц. д-р Марияна Божинова открива Кръглата маса.

нес". Тематиката на научното събитие акцентира върху съвременните измерения на търговските формати: "Развитие и конкурентоспособност на търговските вериги в България". В кръглата маса взеха участие редовните студенти от трети и четвърти курс от специалностите "Икономика на търговията" и "Икономика на кооперациите". Гости на мероприятиято бяха г-н Милан Манолов, председател на Общинския съвет в Свищов, г-н Емил Димитров, заместник-кмет "Стопанска

тиката и преподаватели.

Бяха презентирани резултатите от научноизследователски проект, разработен от членове на катедрата. Ръководител на проекта е доц. д-р Марияна Божинова, а работният екип включва: гл. ас. д-р Петранка Мидова, гл. ас. д-р Симеонка Петрова, ас. Венцислав Перков и докт. Марияна Кътева. Изследването обхваща преобладаващия брой търговски вериги, позиционирани на търговския пазар. От тях с най-голям брой магазини са: "ЦБА" – със 165 обекта, раз-

Полезността на проведената кръгла маса се изразява с очертаване на възможности за подобряване и оптимизиране качеството на обслужване в търговските вериги. На тази база бе изведена необходимостта от изграждане и функциониране на търговска верига за бързооборотни стоки в община Свищов, която би повишила потребителската удовлетвореност и жизнения стандарт на местните потребители.

АЛМА МАТЕР

Престижна награда за дистанционното обучение в Академията

В рамките на изложение "Байт Експо 2008" от 3 до 7 ноември се проведе 7-то Научно-образователно Експо "Българските образователни и изследователски институции в основата на иновативните проекти по информационни и комуникационни технологии". Условията на състезанието включваха първи кръг, в който се избират 10-те водещи образователни проекти по информационни технологии в България и им се осигурява безплатно участие във финалния кръг на Байт Експо. Стопанска академия "Д.А.Ценов" участва с Virtual Joint Learning @ (VJL@ - н интегрирана система за дистанционно обучение). Проектът беше одобрен за 1-ви кръг и беше класиран директно на финала в София. VJL@ бе отличена със специалната награда на Microsoft България, като бе подчертано, че системата представлява особен интерес за Microsoft България. С поощрителни награди на Microsoft са наградени техническите висши училища в София и Варна, което прави наградата още по-ценна, тъй като икономически университет успява да пребори доказали се сили в разработките в областта на информационните технологии, като ТУ-София и ТУ-Варна.

Полаганите многогодишни усилия от директорите на Академичния компютърен център гл. ас. Емил Цанов (до

2007 год.) и гл. ас. д-р Божи-дар Божинов по ръководството на екипите програ-

Екипът на Компютърен Център в СА "Д. А. Ценов".

мисти за развитие на собствена информационна система за обслужване на учебния процес, получи на престижната професионална награда. VJL@ е авторска софтуерна система на СА "Д.А.Ценов" за осигуряване на учебния процес в дистанционна форма на обучение. В момента чрез VJL@ се осигурява обучението на 3 хиляди дистанционни студенти-магистри по 27 магистърски програми. Системата поддържа авторско електронно съдържание на 440 академични курса и модули за Уеб-полагане на изпитни тестове към тях.

Стартът на развойните усилия по създаването на системата е през 2002 година, а през 2005 година се регистрира под марката VJL@. Софтуерната система се развива под неизменното методическо ръководство на

доц. д-р Андрей Захариев – последователно координатор и директор на магистърското и дистанционно обучение, сега заместник-ректор. Водещите главни програмисти Павел Илиев

и Иван Станев формират конкурентния облик на отличената авторска софтуерна система.

Дистанционното обучение в Академията стартира през 1999 година с първи прием на 45 студенти в магистърска програма "Финансов мениджмънт" с ръководител доц. д-р Величко Адамов – ректор на Академията. Вече над 10 хиляди студенти са приети за обучение в дистанционна форма в Свищов. Отличните отзиви от практиката за постигнатото и поддържано европейско ниво и стандарт в дистанционното обучение на студентите-магистри, огромният брой кандидати от други висши училища и получената актуална награда на "Байт Експо 2008" са поредния престижен атестат и признание за Академията и нейното ръководство.

АЛМА МАТЕР

Факултет "Финанси" тържествено отбелязва своята 55-годишнина

От 1 стр.

Първ получи своето отличие проф.д-р ик.н. Делчо Порязов, след когото наградите бяха връчени и на професорите Петко Петков, Радко Радков, Методи Христов, Цветан Коцев, Христо Драганов, Никола Чоанов и Велчо Стоянов. Доц. Лилова, която е вече трети мандат декан на

Финансовия факултет, също бе отличена с награда. Отличията бяха връчени от ректора на Стопанска академия доц. д-р Величко Адамов.

Отбелязването на 55-годишнината на факултет "Финанси" бе свързано и с юбилейната на нашата Академия научно-практическа конференция на тема "Модернизация на

икономиката-макроикономически, финансови и социални аспекти", която продължи два дни в Академичния кампус "Юг". В научното събитие взеха участие икономисти от СА "Димитър А. Ценов" и гости от много други висши учебни заведения от страната и чужбина.

АЛМА МАТЕР

Акценти в броя

Експо 2008" се проведе 7-то Научно-образователно Експо "Българските образователни и изследователски институции в основата на иновативните проекти по информационни и комуникационни технологии". Условията на състезанието включваха първи кръг, в който се избират 10-те водещи образователни проекти по информационни технологии в България и им се осигурява безплатно участие във финалния кръг на Байт Експо. Стопанска академия "Д.А.Ценов" участва с Virtual Joint Learning @ (VJL@ - интегрирана система за дистанционно обучение). Проектът беше одобрен на 1-ви кръг и беше класиран директно на финала в София. VJL@ бе отличена със специалната награда на Microsoft България, като бе подчертано, че системата представлява особен интерес за Microsoft България.

Факултет "Финанси" при СА

Димитър А. Ценов" отбеляза тържествено на 6-и 7-и ноември своята 55-годишнина. Сегашен декан на факултета е доц. д-р Румяна Лилова, а в академичния състав са 3 професори, 23 доценти и 22 асистенти.

Честването на патронния празник на Стопанска академия на 8 ноември започна пред паметника на Димитър А. Ценов и продължи с многолюдно традиционно шествие на академичното общество през града. Множеството преподаватели, студенти, служители и граждани се поклониха на гроба на Дарителя Ценов, намиращ се в двора на манастира "Св.св. Петър и Павел", където бе отслужена панахида от свещеноиконом Димитър Андонов.

По предложение на кмета на Общината Станислав Благоев и с пълно единодушие на общинските съветници на 26 ноември проф. д-р ик.н. Радко Радков бе удостоен със званието "Почетен гражданин на град Свищов".

Към устремната писта на младостта!

От 1 стр.

“сканирате” в своята памет най-хубавите моменти от Студентския празник, за да останат като незабравими светлинки от това време, които да ви осветяват и в зрелостта!

Избягайте за мъничко от всекидневните си задачи и се порадвайте на великото чудо- младостта!

Насладете се на своя уникален празник, защото той е веселото лице на учението! В празничната вечер танкувайте с вашето въображение, за да откриете, че 8-и декември е символът на стихийната ви радост и младежка енергия!

Скъпи приятели, Студентският съвет е призван да бъде носител на официалната студентска власт, призван е да представлява студентите пред академичното ръководство и обществото! Наш дълг е не само да отстояваме вашите интереси, но и да помагаме за поинтересния ви и приятен живот, извън пределите на учебните занимания.

Затова сега обявявам, че ви очаква купонно-учебната част, на която ще чуете лекциите на безгрижието, на любимите си музикални ритми и на многото емоционални часове! За всички нас, споя-

ващи Студентския съвет, ще бъде удовлетворение да изживеете една неповторима и щастлива празнична вечер. Защото още век и половина назад, прочутата американска поетеса Емили Дикинсън е прозряла: “Щастието не е късмет. То е тежката работа да спечелиш скъпата усмивка на съдбата”. Уверяваме ви, че целият Студентски съвет ще бъде до вас със своята солидарност и добри чувства, за да бъдете щастливи и да получите скъпата усмивка на вашата човешка съдба! Днес ние поемаме отговорността за вашите надежди за устремна радост, защото вие, скъпи колеги, сте новата млада цивилизация на младите и будни човече, които знаят да черпят знания, но и умеят да се радват на свободата и живота!

Отдалечете се за малко научния пейзаж и творческите си делници, защото те ще ви очакват търпеливо с атмосферата на вашата инициативност и иновации...

Приканвам ви да се пригответе за полет с бляскавата космическа совалка на усмивките, която ще ви прилуни на най-красивото и ежегодно парти на младостта – вашият Студентски празник!

Нашите студенти - каратисти с медали от национално студентско първенство – 2008

Карате клуб „Алеко” имаше честта да бъде домакин на престижно състезание по ка-

тров II курс “Финанси”, **Ивайло Петков** II курс “СК”, **Венцислав Кромолински** II курс “Финанси”,

По-късно, в 17 часа бе официалното откриване на Националното студентско пър-

Студентите-медалисти, заедно със своя треньор **Марин Маринов** и с народния представител **Надка Балева**.

рате. За първи път извън **София**, в нашия град се проведе Национално студентско отворено първенство с подкрепата на Национална Общостудентска Федерация, СА “Димитър А.Ценов” и Българска Национална Федерация Карате.

Отборът на СА „Д. А. Ценов” бе съставен от осем каратисти: **Верони Маринов**, I курс “ИИ”, **Тихомир Тодоров**, IV курс “СК”, **Надежда Славкова**, III курс “МИО”, **Пламен Диков**, I курс “АИ”, **Цветомир Дими-**

Елена Димитрова, II курс “Финансов мениджмънт”.

Състезанието се проведе на 18 Октомври в спортна зала „Свищов”, където мериха сили каратисти-студенти от 14 клуба от страната (9 ВУЗ-а), с общ брой участници – 82-ма.

Началото на първенството бе в 12 часа, когато многобройните зрители с интерес проследиха елиминациите **ката**, което е демонстрация на бойни изкуства и елиминациите **кумите** – състезания между двама каратеки.

венство от зам.-ректора на СА “Димитър А.Ценов”, доц. д-р **Андрей Захариев**, който госто-приемно поздрави всички състезатели с думите: “Добре дошли в града на Алеко! Градът, който със своите 12 000 студенти е най-младият град в България !...”

Радостно е, че студентите на нашата Академия завоюваха 4 златни, 2 сребърни и 1 бронзов медал. Нашата гордост от това престижно първенство донесоха: **Верони Маринов** – златен медал индивидуално кумите, **Тихомир Тодоров** – златен

медал индивидуално кумите, **Пламен Диков** – златен медал индивидуално кумите, **Елена Димитрова** – сребърен медал кумите отборно, **Надежда Славкова** – пето място индивидуално ката. Отборно по кумите, с представители **Верони Маринов**, **Тихомир Тодоров** и **Венцислав Кармолински** завоюваха златното отличие.

Отборът на СА „Д. А. Ценов” успя да спечели и първото място, и студентската купа, за комплексно класиране в първенството! Това добавя невероятен блясък към спортния авторитет на нашата Академия!

Освен на своята упоритост, трудолюбие и спортни качества, каратеките от СА “Димитър А. Ценов” дължат своя постигнат възход и на своя любим сенсей **Марин Маринов III дан**, стил **Го джу-кай**. Този амбициозен треньор доведе в Свищов спорта карате още през 1984 година, а от 1994 година, откакто бе регистриран и настоящият карате клуб “Алеко”, сенсей **Маринов** допринесе изключително за завоюваните множество отличия на състезателите на национално, балканско и международно ниво.

След националното първенство сенсей **Марин Маринов**, преподавател по карате към СА „Д. А. Ценов” и треньор на свищовските каратисти, изрази пред екипа на академичния вестник своето задоволство от постигнатите успехи на това състезание. Той сподели, че очаква все повече студенти да практикуват карате, за да защитават доброто име на Академията, не само на научно, но и на спортно ниво.

АЛМА МАТЕР

AIESEC ми даде най –хубавите моменти от живота...

Докато очаквам часа на срещата си с президента на AIESEC -Свищов, си представям важна госпожица, която ще ми отдели формално малко време за разговор и ще побърза да си отиде. Обаче **Петя Иванова** се оказва едно усмихнато, естествено и лъчезарно момиче, с което завихряме предълъг интересен разговор, не само за организацията, на която е президент, но и за посетенията от нея държави, за младежките контакти с колежите ѝ-студенти, за семейството ѝ и за какво ли не още... Направо не ни стигна времето да се наприказваме!

Разбирам, че **Петя** е родена точно на 1 март 1986 година в град **Берковица**. Там е завършила и средното си образование в гимназия с природоматематически профил, с разширено изучаване на английски език и информатика. Да следва в свищовската Академия решила, след като нейни близки са завършили висшето си образование в Свищов, а и защото чула за славата на висшето ни училище като научна обител на най-добрите специалисти в икономическата област. Покрай училището и анга-

Интервю с **Петя ИВАНОВА** – президент на AIESEC Свищов, студентка IV курс “МИО” в Стопанска академия

жиментите си в AIESEC отпадна не се е прибираща в родната **Берковица**, но

често си мисли с обич за този по-малък град от Свищов, с красива природа и с живописната **Берковска река**

- Петя, какво представлява всъщност AIESEC?

AIESEC е международна студентска организация, създадена през 1948 година от студенти - икономисти след Втората световна война с идеална цел - да има мир по света. С годините целите и принципите на организацията еволюират. В момента тя съществува в над 106 държави, 1100 университета,

има над 32000 членове и над 1 милион човека, които са били по принцип в

български студенти избират да стажуват в Централна и Западна Европа, Индия, Австралия. В момента профилът на нашата организация е по-широк, поради участието на студенти от хуманитарни и технически университети. Доскоро аббревиатурата на AIESEC се превеждаше буквално като Международна асоциация на студентите, изучаващи икономически и търговски науки. В момента поради широкия спектър на студентско участие AIESEC се приема само като название.

- Какъв е съвременният облик на AIESEC?

В момента основната дейност на организацията е межкултурният обмен на студенти, както и работа върху проекти, базирани на обмен. Именно обменът е тази особеност, която отличава проектите на AIESEC от другите проекти. Трябва да бъдем разграничавани от програмите, които предлагат бригади в чужбина. Ние предоставяме професионални стажове. Според статистиката повечето

нея, т.нар. alumni.

- Нещо повече за присъствието на AIESEC в Свищов?

Офисът на AIESEC в Свищов е един от първите офиси в България. В нашата страна организацията съществува от 1990 година, която е и рождената дата на AIESEC Свищов. Развивали сме се с различни темпове през годините, взависимост от броя на нашите членове. Управителното тяло на локалните секции се сменя всяка година, с цел да се даде възможност на повече хора да придобият

лидерски опит. Избира се президент на локалния офис и четирима вице-председатели: вицепредседател за межкултурния обмен, вицепредседател за комуникациите и позиционирането на AIESEC като организация, вицепредседател за човешките ресурси и вицепредседател за продажбите и финансите.

- Споменахте за различните проекти на AIESEC. Каква е тяхната насоченост?

В момента работим по два проекта и се подготвяме за най-голямата ни конференция в България за тази учебна година, която ще се състои през месец април 2009-а.

Първият ни проект “Market Expansion” е насочен към фирмите, които искат да разширят своя пазар. Идеята е фирмите да си наемат стажанти от чужбина, които да им помогнат за разширяването на пазара им за държавата, от която е стажантът или за разработване на маркетингова стратегия за даден продукт. По проекта ще има различни събития за студентите от

Стопанска академия. Едно от тях се проведе през октомври - лекция на тема: “Стратегии за разкриване на бизнес”, с гости - лектори, две бивши възпитанички на нашата Алма матер и бивши членки на AIESEC, Свищов - **Екатерина Петрова** и **Петя Ангелова**.

Вторият ни проект е насочен към средното образование. По него работят всички офиси на AIESEC в България. Основната му цел е студенти от чужбина да идват в средните училища в Свищов и да водят часове по английски език, както и да представят собствената си държава пред учениците. Наименованието на проекта е “Meeting Diversity” или “Да срещнеш различията”. В момента в Свищов работи една стажантка от Япония - **Юки Ногучи** и преподава английски език в две свищовски средни училища.

- Какво е за теб 8-и декември и какви са твоите бъдещи проекти - ненаучни, празнични и делнични?

Тази година празникът ми ще е по-различен, защото ще е последен за мен като студентка. Аз вече завършвам висшето

На 6 стр.

НАШАТА ЛИТЕРАТУРНА АКАДЕМИЯ ОТ ТАЛАНТИ

За веселите студентски празници
преди половин век ...

В далечната 1963 година, в деня на хумора и сатирата - 1 април, постъпих на работа в библиотеката на СА" Димитър А. Ценов". Тогава ректор беше именитият наш финансист проф. д-р Минко Русенов. С него се познавахме от времето, в което аз работех като журналист във в-к "Дунавско дело", а той ни сътрудничеса с много стойностни статии по стопански въпроси. Проф. Русенов беше ерудиран учен, с висока култура и неукротим европейски дух! Помня какъв интерес предизвика неговата добре обоснована статия за презбалканската железопътна линия, която да свързва свищовското пристанище с Южна България и Беломорието.

През късната есен на 1966 година, заедно със студентския празник чествахме и 30-годишния юбилей на свищовската Академия. Тогава ние, библиотечните работници, подредихме много хубава изложба за създаването на висшето ни училище през 1936 година. Тази наша изложба предизвика голям интерес, защото бяхме смъкнали от тавана прашните портрети на Дарителя, бяхме ги почистили и ги изложихме за радост и възхита на всички преподаватели и студенти. По-късно тези експонати послужиха като основа за създаването на сегашния академичен музей.

Все по това време се сложи началото на студентския театър и на създаването на вестник "Дунавски студент". Заедно със ст.преп. Любен Гаврилов и ас.Иван Тодоров успяхме да създадем студентска редколегия от ентусиастични, които списваха интересен вестник.

Тодор Борисов

Той излизаше за Студентския празник със специален тържествен брой. По-изявените сътрудници като Николай Томов, Цочо Коларов, Розин Чапанов и други, след завършването на Академията продължиха да работят като професионални журналисти.

В началото на 1967 година преминах на работа в учебно-методическия отдел на Академията, където имах възможност още по-отблизо да общувам със студентите. Стараехме се да уважаваме техните искания как да подготвим изпитите им за предстоящата сесия. С много любов и разбиране обслужвахме младите хора и помагахме на ръководството за по-успешна работа. Малък, но сплотен беше колективът на административните служители. Трудно, но благодарно време беше!

Много са заслугите и достойнствата на някогашните свищовски студенти! Чрез летни и есенни бригади те редовно помагаша за прибиране на богатата реколта по селата. Всяка година около 1000 студенти - кръводарители се включваха безвъзмездно в кръводарителските

акции.

А какви весели и шумни студентски празници организираха! Спомням си как след официално тържество студентите издигаха със здравите си ръце нависоко ректора, докато "извоюват" два или три неучебни дни. Вечерта, сред обичайната среща в студентския стол или в ресторанта, заливах свищовските улици със светлината на запалените си факли, а червените им студентски шапки се аленеха отдалеч. Веселите им песни отекваха високо над смълчаната река Дунав. Студентският празник завършваше сутринта на площада с музика и хора, в които се включваха и свищовските граждани.

Студентско безгрижие от 1966 г.

Съпреживял съм възхода и престижа на нашата мила Академия, и трепетите, и възбудите на многото й студентски празници през изминалия половин век. Ала най-свидни са ми три от тях! Първият бе през 1946 година, когато аз, самият бях студент в София и за първи път запях студентския химн! Вторият беше през 1979 година, в Свищов, когато празнувахме в новия студентски стол, в

студентския град. Това беше едно блестящо организирано колоритно тържество от студенти, преподаватели и служители. Студентите ни поднесоха чудесна забавна програма, а помощник-ректорът Калужков и управителят на стола Кирчев бяха пригответи пребогата трапеза, която продължи до зори. Радостни и горди бяхме с моята съпруга, защото празнувахме заедно с двамата си сина, тогава-студенти. Сега съм отново особено щастлив, защото дочаках и тазгодишния 8-и декември, на който ще празнува и моят първороден внук, който е студент-първокурсник.

Радостен съм от факта, че сега в Академията учат студенти със заложби в областта на литературата и изкуството, чието творческо развитие и огласяване, още повече би издигнало престижа на

висшето ни училище!

Може би затова, че почти целият ми трудов живот протече сред неостаряващата студентска младост на СА" Димитър А. Ценов", успях да съхраним в себе си от нейния оптимизъм и борчески дух и сред пенсионирането си през 1987 година. А веселата глъчка на студентските празници отпреди половин век продължава да топли душата ми... **Тодор БОРИСОВ**

Обичайте се, за
да бъдете вечни...

Литературни щрихи
за творчеството
на студентката Станка Грудева

Едно крехко, изящно момиче от град Шипка, Казанлъшко, сега живее в Свищов и пише стихове и есета. Хубави, топли, смислени стихове и есеистични редове за любовта, но за онази истинската, за която много хора си мислят, че вече не съществува. За любовта, "без която животът нищо не е"... Момичето пише и за детството, "което отмина безнадеждно", за щастието, което "е само секунда, а болката е цели векове"... Мъдро е, нали?

Това момиче носи хубавото българско име Станка Грудева и е студентка II курс в Колежа по икономика и управление. Преди да избере Свищов, за да продължи образованието си, тя е завършила "Мениджмънт и хотелиерство" в Казанлък. Търси подходящите думи, за да изрази благодарността си към г-жа Радосвета Кръстева от Кариерен Център, която винаги я е подкрепяла в Свищов, докато той е бил за нея непознат град.

Освен, че учи, Станка работи като секретар във фондация "Ангели от Лим" и се надява, че със скромния си труд дарява утеха на наскърбените родители. Студентката е сигурна, че литературните си заложби е наследила от баща си Пеню Пенев Грудев, който също е писал стихове. Самата тя усеща желанието да твори още като първокласничка. Отначало приема писането на шега, по детски. Впоследствие Станка разбира, че поезията и есеистиката са начин да изрази самата себе си. Купчината листове със стихове и есета набъбват все повече, а девойката приема творчеството вече като сериозен духовен дълг. Появява се и първата ѝ стихосбирка "Бисери нощта"/2004/ и "Живот без любов нищо не е"/2005/. Отличието за таланта ѝ не закъснява. Нейното есе "Мъдростта на обърканата мисъл" е наградено в националния студентски конкурс на Шумениски Университет" Епископ Константин Преславски" през 2007 г.

Сега в Свищов, в живота на Станка науката и литературата се преплитат. Тя споделя своите новаторски виждания в областта на мениджмънта, открила е своя гледна точка за управлението на бизнеса. Сигурна е, че ще продължи да учи магистратура в Стопанска академия. Тези дни е избрана и за член на Студентския съвет на висшето учебно заведение. От друга страна момичето желае горещо да познава своите връстници от студентските среди, които също имат литературни наклонности, мечтае за създаването на младо литературно общество в Стопанска академия.

"Това е Академия с възрожденски традиции и затова тя може да бъде не само източник на икономически знания, но и обединител на хората с литературни дарби." - споделя второкурсничката.

Студентката очаква Осми декември с нетърпение и разкрива, че ще празнува в приятна компания, предвижда грандиозен купон с много свои колеги и весело настроение. Говори спокойно и привидно изглежда като другите момичета, но определено е по-различна със своите безсънни поетични открития като: "Може би в болката се крие мъдростта..." или "Животът е кратък като въздишка, за миг само си жив..."

А нашето откритие е радостта, че сред студентите на Стопанска академия творят млади хора със земна научна мисъл и с летяща поетична душа на птица.

АЛМА МАТЕР

Мъдростта на обърканата мисъл

Награденото есе

Около мен отново дим от всекидневни въпроси и недовършени вчерашни отговори... Дробовите ми се пълнят с недоумение. Младостта ме изпълва с енергия, но и с някакви цели с недоизяснена траектория. Това са мисли, които биха могли да разсмееят мнозина и по старата йерархия на отминалото старомодно ежедневие да се усмихна през сълзи, открила нещо свое в навъсенния свят на новото. Но не е така! Аз не съм поредната иновация, която успешно съчетава старото с новото, аз не съм онзи мост, който свързва навъсеното днес с тромавото вчера! Аз съм онова момиче, което не се интересува от текущите тенденции, за да е на мода със своите разбираня и стремежи! Аз съм другото момиче, което съдбата подритва, но мечтите карат отново да тръгне по трудния път на динамичния кръговрат. И хилядите падения, и хилядите немодерни вдърпвания на изкушителя - живот ме карат не да се стремя да подражавам, не да се стремя да приличам на някой, а да бъда онзи пулс на различното. Различното, което не иска да бъде забелязано просто утре, а открито и развиващо се точно днес. Защото всекидневието ни еднакво и неразвиващо се, става просто прашина от времето, която безплодно ще увехне в пулса на следващото утро. А аз искам да бъда част от утре, част от кръговрата, част от света на хората около мен... И как това би могло да стане, ако не осъзнаваме смисъла на живота в настоящето. Утрото е онова далечно бъдеще, до което не бихме могли да стигнем, ако не бъдем в динамиката и на трудното днес.

Сърцето ми се пълни със съмнение, очите често със сълзи, ръцете с празния прах на изгубени секунди живот, защото много често ми се случва в огледалото на неизвестността да не мога да намеря пътя към себе си. И гласът за помощ сякаш изгасва като свещ, разтопена от лъчите на слънцето. Защото съдбата изисква да се стремиш да научиш своето разглежено човешко същество да лети нагоре, да се

намери, помагайки на себе си и на своето развитие.

Съдбата ни облъсква с всекидневни трудности, за да направи от нас борци. Борци не за власт и слава. А борци за свобода. Свобода, която кара духа да лети, а сърцето да се чувства способно да мечтае и лети. Да лети в границите на собствения реален свят.

Това искам да бъда аз – онази птица, която ще се освободи от собствените си окови и ще се научи да се слива с кръговрата и бързината на божественото развитие.

И може би не ме задушава димът от обърканите ми мисли, а очите, изпълнени с неразбиране към света, именно към собствения ни свят. Свят, който от самото ни раждане е отворил за нас врати и очаква да ни приеме с целия ни човешки грях и стремежи. Но ние бягаме от огледалото на нашата съвест, бягаме от чувството си на отговорност, от чувството на самоосъзнаване. За да не разкрием най-нормалния човешки грях, че допускаме грешки.

Искам в зората на своята младост да греша, за да се науча да живея! Искам да се науча да бъда човек като откривам своите слабости и да бъда в динамиката на трудното днес. Искам да бъда онова обикновено момиче, което един ден ще бъде доволно от мъдростта на своите грешки.

И ако разказът на моите объркани мисли ви смути, то помислете си колко мъдрост и истина се крие в обърканата мисъл на едно човешко съзнание. И се замислете колко по-безплодна щеше да бъде тишината на белия безмълвен лист... И колко безплодна - мъдростта, когато мисълта се застоява в оковите на традиционните, изсмукани от живот граници на човешкото ни съзнание. Защото мъдростта се крие в думите, не само в тези, които са чути и казани, но и в тези, които ще се родят!

Станка ГРУДЕВА

НАШАТА ЛИТЕРАТУРНА АКАДЕМИЯ ОТ ТАЛАНТИ

“След всеки връх има поне още един!”

Това е аксиомата на всеки истински планинар. Думи, олицетворяващи силен дух, упоритост и силна воля. Думи, които

нищо по-вълнуващо и каращо те да настръхнеш, от дрезгавите акорди на китарата, които се носят около лагерния огън!

пълнена с нови, незабравими емоции.

Няма го луксът, няма го уютът, няма ги сепаретата, но я има земята около

могат да те накарат да повярваш, че въпреки постигнатото има още и още свят за покоряване...

“Е, и?”, “И к’во от това”-ще са първите реплики на средностатистическият студент, когато погледне моята статия в първия момент.

“Е, да, ама е яко да избухнеш сред природата!”- ще кажа аз!

Я, а коя бях всъщност? Третокурсничка, чиято последна грижа е била опознаването на нашите природни богатства през първите ми студентски дни! После разбрах, че нашата Академия предоставя невероятната възможност на нас, студентите да се срещнем по-отблизоспланинския туризъм, да се позцапаме малко на планински поход и да си припомним някой друг позабравен шлагер, който така или иначе слушаме на поредното ретропарти. Или пък просто да научим последната закачлива планинарска песен... Но няма

И клатушкайки се от влак на влак, заливайки с младежки дух купе след купе, ти започваш своя поход! Но знаеш ли къде отиваш? Естествено, че не! Всеки от нас, ако наплюнчи пръст и разлистическия атлас от 7-и клас ще разбере, че всичко трябва лично да се преживее, усети и заснеме. Почти всеки студент, който тръгва за пръв път на студенски поход ругае,

лагерния огън! Няма то Ди Джеят, но си имаме г-н Нейков и неговата китара! Няма ги тълпите, но я има шепата приятели! А после, след туристическите ни приключения сме още по-мотивирани за учебен труд! Тогава и нашето обучение е песен!

С отсъствие или две, със заверка или не, билети за влака ще има винаги, а всеки нов пътник е добре дошъл в туристическата

На трапеза в хижата.

съжалява и предполага само скука, но на връщане раницата му вече е олекнала, а душата му - на-

чета на СА”Димитър А. Ценов”!

Деница РУСКОВА,
III курс, “СК”

НОВИНКИ ЗА ВАС!

Скъпи колеги, от 18 ноември тази година дадохме старт на Студентското ни радио. След кратка почивка, заредени с нови сили и идеи, ние отново започнахме!

За всички събития и интересни случаи ще ни информира екип от студенти на СА”Д. А.Ценов”. Единият глас принадлежи на Иван Марков, “Бизнес информатика”, втори курс. И той е запален почитател на медията и силен меломан.

Е, нашият колега е на прав път, нека

подкрепим и него, и екипа в начинанието им и ги оставим да ни понесат по вълните на радиото, за да ни забавляват в почивките.

От Студентски съвет силно се надяваме, че и вие ще подпомогнете инициативата ни и заедно ще създадем една приятна атмосфера в Академията. Ако имате желание да ни съдействате с нови и интересни идеи, помощ не бихме отказали!

Дочуване засега!

Петя ВЪЛЧАНОВА, II курс, “Финанси”

С какво дойдох и с какво ще си отида от СА ”Д.А.Ценов”?

Есе

Днес светът е в криза. Някой я нарича финансова, банкова, институционална, но може би тя е и човешка. Едно научих за тези четири години - икономиката има подем, връх, спад, криза и това е съсем нормално. Просто цикъл. А най-добър е цикълът, през който печелиш. Аз като икономист съм сигурна, че по-добро време за печалба за мен няма. Защото печалбата за мен е събрана в годините, преминали в свищовската Академия.

Да започнем с това - коя съм аз и какви са моите цели? Аз съм просто една студентка, четвърти курс. Идвам от малък град на 293 км. (и на 8 часа с влака) от любимата ни Алма Матер. Всъщност идвам от Добрич. „Как дойдох тук?” е много дълго за обяснение. Може би с няколко думи е, че дойдох тук заради любов, останах заради приятели и свобода, заминавам си за повече свобода, повече приятели и повече любов... Набързо - няма да крия, че не съм мислила или желала да вляза в СА. Кандидатствах с математика и с желание да уча това или физика. Ако някой от ръководството чете тези редове сигурно ще бъде поласкан: от УНСС, Икономически университет-Варна и Софийския Университет избрах СА”Д.А.Ценов”- Свищов. Направих го импулсивно, доверявайки се на женската си интуиция, която никога не ме е лъгала и на сърцето си, което отдавна дадох на едно момче, посветило живота си на икономиката. Не съжалявам! Тук за първи път осъзнах каква съм и каква мога да бъда, за първи път се сблъсках със сивото и трудно ежедневие, далеч от дома.

Сега знам, че това, което съм научила, ще ми помага винаги да бъда първа. Сигурна съм, че никъде другаде нямаше да получа тази неповторима лекция, без да платя със времето си, с „излишните” си пари, с част от чистото и детското в мен... Получих много знания и е време да ги приложа. Чувствам се готова да защита името „висшист от СА ”Д. А. Ценов””, готова да приложа всичко, което съм научила, готова да продължа напред, защото вече знам коя съм, знам че мога! Дойде краят! Заминавам си скоро. Заминавам си, както дойдох – с обичаното момче, с любовта, но и с познанието...

Е, ако можеше сега отнякъде да получа и силата да се преборя с всяко невежество и завист! Много се разчувствах към края... Май трябва са се взема в ръце! Но истината е, че няма по-хубаво и по-важно време от прекараното в Академията! Истина е, че това време лети като минути, не като години! Истина е, че дойде моментът да благодаря на всички, подали ми ръка, на всички преподаватели, на всички колеги, на цялото ръководство ...

Дойдох объркана, а си отивам изграден човек. Дойдох със страх, а си отивам със спокойна благодарност. Дойдох дете, а си отивам жена.

Дойдох потребител, а си отивам даващ Икономист!

Яна ПЕНЕВА, IV курс, “Финанси”

Осмодекемврийска приказка

Есе

Седя си пред бюрото, в моята някогашна детска стая и се заглеждам в календара. Останали са броени дни до Осми декември – денят, на който празнуват всички студенти. Да, в тази година, на тази дата, ще е и моят студентски празник. Край пьстрия си куп от плюшени играчки се питам как всъщност достигнах до този ден?

Мислите започват да препускат в съзнанието ми... Кога бях първи клас? Кога за първи път стъпих в Държавната търговска гимназия? Кога дойде и последният учебен ден на моето средно образование? Кога настъпи и заветният ден на сбъдването на една мечта – да съм студентка точно тук, да прекося прага на нашата Алма Матер? Наистина, всичко като че ли стана за една минута и сякаш е било само един сън. Но не – всичко това е реалност! Аз вече съм студентка в СА “Д. А. Ценов” и сега приближава денят на моят първи студентски празник!

Въпросите неуморно нахлуват един след друг. Къде ще празнувам? С кого ще споделя вечерта на сбъднатото си щастие?...

Вдигам глава и се озовавам на едно по-различно място. Вече не съм в моята стая, облечена в дънки и пуловер. Намирам се в един невероятен, илюзорен кът...

Погледът ми обхожда бляскавата зала, в която съм попаднала. Помещението е потънало в пулсираща светлина, стените са окичени с разноцветни балони, а над дансинга виси надпис, гласящ: “Честит студентски празник!”...Оглеждам се възхитено.... Седнала съм и около мен са моите приятели и колеги.И те са пременени и по-различни! Чува се приятна мелодия, а един чуден глас непрестанно пожелава на нас, студентите приятен осмодекемврийски празник! В кристалното огледало срещу себе си виждам своето отражение... Не се разпознавам в първия момент, защото съм преоблечена в страхотна червена рокля, а косата ми нежно пада по раменете на красиви къдрици. Все още не мога да повярвам, че момичето с разкошната рокля, което ме гледа от огледалото, съм аз! Дочувам гласа на DJ, който ни кани всички на дансинга. Аз и всичките ми колеги се оставяме на вихъра на танца... Музика, игри, приятни разговори и забавления ни опияняват до зори..

Зъррррррр...

Сепвам се. Къде съм? Учудено разбирам, че отново съм се завърнала пред бюрото си, заглеждана в календара...

Телефонният звън ме е изтръгнал от красивия полусън и ме е върнал в реалността. Но и тя е хубава и изпълнена с мечти като преживяната осмодекемврийска приказка...

Защото за нас, всички първокурсници, да сме студенти и част от СА “Д. А. Ценов” е малко чудо, за сбъдването на което сме се трудили неуморно и безспирно през последните пет години. До миналата година само бяхме чували за Осми декември, а сега ни предстои да го изживеем с всичките положителни емоции и трепети по подготовката му! Колко е хубаво всичко това!

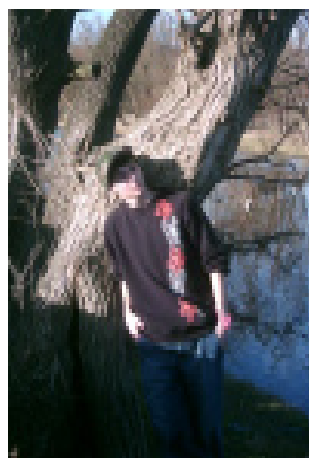
Честит 8-и декември, скъпи колеги! Вълшебният празник ни очаква!

Мария ДАЧЕВА, I курс, “МИО”

НАШАТА МЛАДА АКАДЕМИЯ ПО ИЗКУСТВА

Изкуството ми е моето лично виждане за живота ...

Интервю

Изкуството е навсякъде около нас, в галерията, сред природата, по телевизията, в кафенето и дори на улицата. То е най- универсалният начин да достигнеш до сърцата на хората. Реших да ви разкажа как едно момче- мой колега, оцветява никому ненужните бетонни плочи, за да разнообрази живота ни.

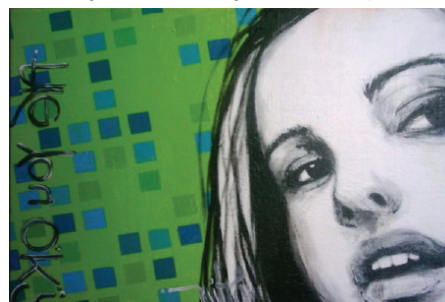
-Би ли се представил на читателите на академичния ни вестник "Алма Матер"?

-Казвам се Геннадий Василев и съм от Севлиево. Уча „Маркетинг“, III курс в СА „Д.А.Ценов“, а в свободното си време обичам да рисувам.

-Виждам, че това каето правиш не е стандартно изкуство, можеш ли да ни разкажеш малко повече?

-Творчеството ми е лично моето виждане за живота. Не се стремя да се ограничавам, в каквито и да е творчески рамки. Понякога нещата, които правя съществуват само ден и след това биват унищожени, затова за мен е по-важно създаването на произведението, отколкото самото то.

- Можеш ли да посочиш определен жанр, към

който се стремиш?

-Нещата, които правя се водят street-art (улично изкуство), което не се ограничава само с графити, но и със стикери. Включва плакати, пана и други. Харесвам много плакатното изкуство.

- Да разбираш ли, че street-arta е някакъв нов вид изкуство?

- Не е ново, просто е малко известно. Творците, които са в този жанр не се стремят да го популяризират. Те просто изразяват себе си без комерсиална цел.

- Кое е нещото, което те кара да рисуваш?

- Самата мисъл да разнообразя нещата около себе си и да добавя свой собствен акцент към живота си. Обичам

да рисувам на улицата, за да направя това изкуство достъпно за всеки и да оцветя малко сивия живот около нас.

-Има ли определени легални места, където може да се упражнява това изкуство?

- В моя град за съжаление няма такова място, но се стремя да се ограничавам с места, които не са обществени сгради, а изоставени, никому ненужни сиви стени. Искан ми се да направя незабележимите места – забележими.

-Много хора смятат, че street-arta е вандализъм.

Какво би казал ти по тази тема?

- Естествено има вандалски елемент в street-arta, но той се ограничава само в избора на

място.

- Как би искал да се развиваш занапред?

- Искан ми се занапред да свържа специалността си в СА „Д. Ценов“ с уменията си. Бих желал след време да

имам възможността да вплета възгледите си в рекламния бизнес.

Интервюто взе: **ГЕРГАНА РУСЕВА, II курс, „Маркетинг“**

Възпитаник на Академията популяризира играта Го

Престижното учебно заведение СА „Д. А. Ценов“ - Свищов има много възпитаници с разнообразни интереси и с немалко от тях тя може да се гордее. Един от тях е Константин Байрактаров, магистър по специалността Икономическа информатика. Неговите амбиции през ученическите му години, свързани с компютрите, естествено го довеждат през 1994 година пред вратите на Алма Матер, където следва и успешно завършва обучението си в 1999-а. Вече няколко години той е учител по информатика и понастоящем работи в СОУ „Николай Катранов“-Свищов. За в-к „Алма матер“ Байрактаров сподели не за професионалната си работа в областта на компютърните технологии, а за своето уникално хоби - японската игра Го.

Интересите му към ло-

цовски шахматист, с когото започват заедно да я популяризират - първоначално в Свищов, а след това и в България. „Моето увлечение по Го е свързано с много контакти и срещи с интересни хора... - споделя Константин Байрактаров - Популяризирането на играта е голямо предизвикателство, защото това е свързано със множество представяния и пред обществеността.“

Немалко студенти от СА „Д. А. Ценов“ стават любители на играта, която те след завършването си продължават да популяризират в родните си градове. С годините известността на играта сред ученици и студенти нараства, благодарение и на Интернет. Като разпространител Константин Байрактаров създава в 2001 г. първия български сайт за играта Го - Българска Го Академия (www.

Константин Байрактаров на партия Го с японския дипломат Сагатсуго Ендо

гическите игри също водят началото си от ученическите му години, когато се е занимавал с шахмат, докато с логическата игра Го той се запознава по време на студентството си преди 10 години. В началото на заниманията си с тази игра е била слабо позната в България. Той научава за Го от Йони Лазаров, известен сви-

bggo.hit.bg). Винаги той, заедно с к.мс. Й. Лазаров и студенти-съмишленици, активно участва в презентирането на играта Го в Дните на японската култура в Свищов.

През 2004 г. се основава Българска Го Асоциация, в която Константин Байрактаров е член на УС.

На 9 стр.

Промяната е вътре в нас !

ЕСЕ

Идва Коледа, а след нея и Нова година. Очакват ни много вълшебни мигове с любимите хора. И точно тогава, когато коледната звезда свети най- ярко и самите улици са променени, обяни в празнични светлини, когато светът е станал по-различен и разноцветен, всеки от нас прави своята равностетка за изминалата година и крои планове за настъпващата. Именно тогава в съзнанието ни изникват хиляди въпроси, търсещи отговор. Какво сме постигнали в живота си до този момент? Били ли сме достатъчно борбени и мотивирани, за да успеем? Имаме ли планове и набелязани задачи за бъдещето? Какви сме ние? Трябва ли да се променим и как?

Може би, ако продължа да питам, няма да ми стигне живота, за да премисля всички връхлитаци ме въпроси!

Но тук става въпрос за промяната. Какво е тя? Необходима ли е? Променят ли се хората изобщо или просто си говорят ей така за промяната в бъдеще време? Отново въпроси... Всеки човек си има своя

личен отговор на тях. Аз също имам, или поне си мисля, че е така. През новата година можем да решим да сменим прическата си или начина на обличане – една малка за околните, но голяма за нас стъпка. Може да се преместим в ново жилище и дори в нов град. Може да сменим работното си място или професията изобщо. Това са промени, зависещи от самите нас. Аз искам да се променя чрез продължение на своето обучение, да се развивам и да добивам опит в различни области. Завършващите студенти ще се опитат да се реализират на пазара на труда, а тези, които вече са там- да се доказват. Всеки има своя лична кауза и цел и се стреми към нея.

В днешното забързано ежедневие не можем да разчитаме на случайността и на това, че някой ще ни помогне. Трябва сами да се борим, за да успеем! Затова е жизнено важно да знаем какво искаме от живота си и да се стремим да го постигнем, влагайки цялата си воля и устрем, за да се променим към по-добро! Защото промяната е вътре в нас и това е най-важното!

Мария НЕМСКА, II курс, „Финанси“

AIESEC ми даде най –хубавите моменти от живота...

От 3 стр.

си образование в СА "Димитър А.Ценов" и очаквам един красив празник, който ще е приятен повод да се съберем с моите колеги-студенти. Интересното е, че до късно вечерта на 7-и декември ще бъдем на конференция в София, защото ще избирате управителното тяло на AIESEC в България за следващите години-президента и вице-председателите на национално ниво.

И в бъдеще не смятам да напускам AIESEC, защото тази организация ми даде най-хубавите моменти от живота и най-интересните хора, с които

общувам. Тази студентска организация е едно от важните неща, с които ще запомня Свищов и Стопанска академия. Виждам бъдещето си отново по някакъв начин в AIESEC, защото тя е здравата платформа за младите хора и дава неограничен брой възможности за развиване и реализация.

- Може би Пролетната конференция на организацията -/ Spring CO/, догодина ще засили още повече интереса на младите към AIESEC?

Разбира се! Очакват се около 200 студенти от България и от чужбина, представители на корпора-

тивния сектор. Конференцията е свързана с въвеждането на хората, които ще станат членове на нашата организация през пролетта. Събитието е насочено и към подготовката на колегите, които искат да заминат на стаж, както и към предаване на знания от сегашните управителни тела на AIESEC на бъдещите. Считайте се поканена на Пролетната ни конференция!

- О, много благодаря! Приемам поканата, непременно ще присъствам и ще отразя вашата конференция в бъдещ брой на академичния ни вестник!

АЛМА МАТЕР

МЕТАМОРФОЗА

Летях напред със счупено крило
сред моето детинско потекло,
Разлеждах с поглед чист, неопетнен
и ето любовта дойде при мен.
При нея срещнах мисли и сърца
и станахме пораснали деца .
След четири години ден, след ден
получих своя полет устремен.
И част съм от летящия народ
на нашия финансов небосвод !

АКРОСТИХ ЗА СТОПАНСКА АКАДЕМИЯ

Свищов е ярък пламък на свещта,
Трептяща над красивите неща -
Открития научни в този град -
Пазители да бъде вечно млад!
А те във Академията с жар
Науката безценна дават в дар.
Със нейните крила сама, без страх
Като безстрашно птиче полетях!

Академия добра ме приюти,
Където учат младите мечти,
А аз съм лебедът, като от сняг.
Доплавал до високия си бряг.
Елате в Академията тук
Материя научна с топъл звук
Изпълва ни с научна синева.
Я, Яна е написала това!

Яна ПЕНЕВА, IV курс,
„Финанси“

КАК СЪТВОРИХМЕ ТОЗИ ПРАЗНИЧЕН ВЕСТНИК!

Свидни читатели на вестник "Алма матер",

Вече няколко месеца ние, работещите скромни люде от екипа на академичния ни вестник, заедно със своите млади сътрудници-студенти и с помощта на Студенския Съвет, събирахме като пчели ароматния прашец на вашите отговорни делници и красиви празници. После се опитвахме да ви го поднесем като медоносен отзвук от вашите по-важни събития. Но за да достигне до слуха

импровизирани съвети, разговаряхме помежду

щахме се в почивните си дни с големите творци на

винаги насреща с компетентните си съвети и насоки! Трудът на дизайнерката - вълшебница Милена Александрова, която превръща за минути празните бели страници в светове, населени с живи хора и дати! Трудът на фоторепортера Станислав Стоянов, който се притичва отзивчиво на мига с фотоапарат или с подходящи снимки! Трудът на координатора Петър Папазов, който е връзката между всички

поява на вестника в печатницата! Трудът на

тически и художествени текстове, мисли и но-

Редакционният екип на в. "Алма матер" със своите сътрудници-студенти.

Дизайнерката Милена Александрова, заедно с пишещи студенти.

интригуващо, ние дискутирахме засегнатите теми на свои малки

няваме детайлите, пишехме материалите си до късно вечерта. Сре-

българската литература, които въпреки заетостта си, отделяха любезно от времето си за вестник "Алма Матер", с прозрението, че Стопанска академия не е само дълголетно научно светилище, но и мъдра духовна обител на литературата и изкуствата.

И докато ние усилено работехме върху сътворяването на поредния брой, всеки път се убеждавахме, че вестникът идва в ръцете ви, благодарение на общия ни творчески труд. Трудът на мъдрия и вещ главен редактор - доц. д-р Агоп Саркисян, който е

нашите млади сътрудници-студенти, които

творчески проекти!

Трудът на Председателя на СС, Ангел Георгиев, който винаги застава зад творческите замисли на редакцията! Трудът на Ръководството, което ни дава свободата и честта да списваме вестника на Академията, за да бъдем и ние чеда от нейния достолепен род!

С обич: Редакционният екип на вестник "Алма матер"

Отговорният редактор Стефания Цанкова в творчески разговор с координатора Петър Папазов.

нас и бди като родител до първата

буквално ни затрупват със свои журналистич-

Познавателни зимните празници ?

След богатата есен идва ред на приятната компания на зимните празници. В топлината на уютния си дом, българското семейство посреща тържествената върволица от празници и обичаи, разменят се гостувания, изпълняват се множество и различни ритуали, честват се именни дни... Ако сте позабравили подробности от тези празници, ще ви разкажа как ги посрещаме ние, в моя роден Горнооряховски край.

Още в началото на декември, на 4-и и 5-и във всяка къща потропват първите гости - **Сава** и **Варвара**. Народът казва, че това са двете сестри на Св. Никола. От тях Сава е по-добрата, винаги върви след Варвара и я моли да не пуска от ръкава си ледени зърна по нивите. Двете сестри подготвят празника на Св. Никола. Затова се казва: "Варвара върви, Сава пече, Никола гости гощава!" Тези два празника са свързани с народната традиция от последователността на датите в църковния календар.

Денят на св. великомъченица Варвара е 4-и декември. Историята на християнството разказва, че неотразимо красивата девойка Варвара била държана от баща си далеч от хората. Завладяна от християнското учение, тя приела спокойно присъдата на управителя на град Илиопол Мартиан, който заповядал да бъде посечена. В същия ден, според преданието, бащата на Варвара и самият Мартиан били изгорени от мълния. Сега мощите на света Варвара са приютени в една Киевска обител.

Тази светица се тачи като закрилница от болести. Жените приготвят обредни варива и ги подслаждат с мед. От тях раздават на децата и съседите, за да прогонят и умилостивят сладка и медена баба Шарка.

5-и декември е денят на преподобни Сава. Той е живял през IV век. Станал монах едва осемгодишен, а на 18 години посетил Ерусалим. Прекарал дванадесет години в Теоктисовия манастир и преминал през всички монашески служби. Живеел в усамотение и молитви, но дарбата му да изцелява болни, довела при него реки от страдащи хора. Така около неговата пещера бил създаден нов манастир. Той завършил живота си като ерусалимски патриарх.

Народното поверие мълви, че когато Варвара си тръгва, след нея "тръгват и дните", което означава, че те започват да нарастват с големината на просено зърно.

На двата празника именници са Варвара, Барбара, Сава, Савка, Владислав, Слав, Слави...

На 6-и декември е големият църковен празник **Никулден**. Това е празникът на свети Николай Чудотворец, който е покровител на морето и рибарите. Този светец се прочул още от малък със

Всеки стопанин следи кой ще влезе пръв в къщата му. Ако е мъж, през годината ще се раждат мъжки животни, ако е жена - женски. На 9 декември именници са Ана, Анна, Анита, Анета.

Отворете вратите си за празника **Игнажден** на 20 декември! Мястото му е около зимното слънцестоене и оттам идва вярата, че от него започват Коледните празници и Новата година.

Вечерта срещу празника се прави **първата кадена вечеря**, която е отново постна. На трапезата има сурово жито и цели орехи. Върху опечената прясна пита или житото се забожда свещ, която се запалва. Дядо ми е най-възрастният в семейството ни и прикадява вечерята с тамян.

Трябва да внимаваме с първия влязъл в дома ни човек! Според обичая **полязване**, ако гостенинът, наречен полезник е добър и годината ни ще бъде добра! При влизане полезникът трябва задължително да внесе нещо в дома ви. Щом годината е била благодатна и честита за сполучения дом, стопаните могат да поканят полезника и следващата година, без да му казват защо.

На Игнажден черпят за именните си дни Игнат /на латински "огън"/, Огнян, Огняна.

В моето семейство много обичаме Коледа или Рождество Христово. Може да се каже, че го очакваме цяла година. Този празник започва на 24 декември - **Малка Коледа** /Бъдни Вечер/. През деня, в моя град Горна Оряховица малките коледари обхождат къщите с дрянови пръчки /коледници/, изказват благопожелания и пеят песни. Майка ми ги посреща и ги дарява с кравайчета,

способностите си да прави чудеса. После с любов и благодост управлявал паството си. Имал власт над земните стихии, а при пътешествието си до Божи гроб възкресил моряк, паднал от мачтата. Св. Николай Чудотворец отклонявал с чудеса корабкрушения, спасявал невинни от насилствена смърт.

На Никулден в църквата се служи Златоустова литургия, а е дома се слага курбан за дома и за семейството.

Светицата е закрилница на брака, семейството, девойките, бременните жени, вдовиците.

орехи и дребни сладки.

Харесвам бденивечерската трапеза, защото е изключително тържествена и тогава се събираме цялото семейство. Ястията на Бъдни вечер са постни и девет по традиция. Вечерята задължително се прекадява отново от дядо ми. Това е **втората кадена вечеря**. Тя започва рано, за да узреят рано житата. По горенето на бъдника се гадае за плодородието през новата година. Бъдник приготвяме от крушово дърво и пазим неговия пламък да не загасва в домашното ни огнище през цялата нощ, защото това е светлината на празника.

Голямата Коледа пристига с идването на коледарите. Коледуването започва през нощта срещу Коледа. Участници в обичая са само мъже, предвождани от избрания от дружината цар /кудабашия/, който трябва да е женен. В групата има и помалки момчета, наречени котки, които вървят преди коледарите и с мяукане известяват стопаните за тяхното идване. Коледарската благословия се изрича след песните от водача, който държи подарения кравай от стопаните. На Коледа обикновено не се готви нищо. У дома всичко е съгласно от предния ден, наредено е от вечерта и се пече рано сутринта на Коледа. Тогава майка ми не жали труд и време. На масата слага младо прасе-сукалче, пълнено със ситно изпържен лук и кълцани дреболии, пълнена пуйка, зелеви сарми с кълцано свинско. Именни дни имат Младен, Радомир, Радослав, Радомир, Христо, Христина...

С това зимните празници не са свършили, защото на 27 декември трябва да посрещнем хубавия празник **Стефановден**! Той се чества на третия ден след Рождество. Култът към Свети Стефан е силен, защото този светец е много обичан. От времето на апостол Павел насам, Св. Стефан е наречен първомъченик, защото е първата жертва на християнската вяра. След апостолската дейност на Исус Христос, Св. Стефан основава първата християнска община, изградена толкова убедително и справедливо, че юдеите му завидявали. Те оклеветали Св. Стефан и той бил убит с камъни.

Стефановден е третият ден на Коледа и последният празник за годината. Народът казва, че с него се затваря кръгът на старата година. На този празник семейството ни се събира на обща трапеза с месни ястия. Тогава именници са Стефан, Стефка, Стефания, Фани, Тека, Венцислава, Цанко, Стою, Стояна, Шона...

Мога да ви разказвам още много за зимните празници, но трябва да се приготвям за Никулден, нали съм Николай!

Николай ДОНЧЕВ, III курс, "Маркетинг"

НАШАТА ПОЧЕТНА АКАДЕМИЯ

Почетен гражданин на сърцата!

Родовата памет на Свищов е жива и достоверна, благодарение на неуморни съвременни възрожденци, посветили живота

години насам четем неговите уникални публикации за нашия обичан роден град и сме се убеждавали, че проф. Радков е патриот, на-

Именно нашият съгражданин проф. Радков се е захванал със сложния краеведчески труд да изчисти патината от златното лице на

на музейния съвет на Исторически музей-Свищов. Проучва и популяризира краеведческите изследвания на баща си Васил Радков. Изследва европейските влияния върху архитектурата на нашия град. Неизброими са заслугите на проф. Радков в научната и краеведческата сфера. Затова всички приемаме с радост удостояването на проф. Радко Радков със званието "Почетен гражданин на град Свищов". Предложението на кмета на Общината Станислав Благов за неговото удостояване бе подкрепено с еднородни от всички общински съветници. на 27 ноември, т.г.

Но неговите почетни звания не стигат до тук! От нас, благодарните си съграждани, професорът ще получи още едно звание- "Почетен гражданин на сърцата", защото той продължава да поддържа родния ни Свищов като високо духовно гнездо, от което излитат птиците на будността и хуманизма към България и света.

АЛМА МАТЕР

си на родния край. Драгоценно е делото на благородни краеведи и учени, съхранили за българските поколения свещени дати, имена и събития, очертаващи дългогодишния облик на нашия град. Един от тези необикновени родолюбци е проф. Радко Радков, за когото изследванията на родния крайдунавски кът са преляли в отговорен синовен дълг. От много

дарен със силно духовно зрение, което му позволява да види чертите на миналото, за да ги пренесе в блестящата фреска на настоящето и да я ограда с рамката на незабравата.

Още в средата на далечния XIX век именитият възрожденец Васил Априлов отбелязва: "Ние живеем за поколенията, да се захванем ние, за да могат те да го завършат..."

Свищов, за да видят поколенията този блясък и да продължат по-нататък! За да изследват и да възраждат те родния ни край.

За всички в града е факт, че проф. д-р ик.н. Радко Радков е дългогодишен преподавател в СА" Димитър А. Ценов"- Свищов. Неговите над 120 публикации са в областта на банковото дело и международните валутни отношения. Той е член

Почетна Академия

На проф. Радко Радков

В Свищов домът на Знанието горе, под "Калето" е будна Академия с книжовен, търсещ дух. Тя всеки ден издига сияйното си вето градът ни да е винаги просветен, светъл връх.

Тук знатно Родолюбие е вечният му жител и мъдрост дълголетна с научният си плод напомня завещанието живо на Дарител, положил във темелите ѝ скромност и живот.

Творят във нея хора със почетна осанка, с усмивка възрожденска, със стъпки от слова... Забравата превръщат от здрачна, скрита сянка във минало блестящо и в днешни тържества.

В градежа на Добро животът е нетленен, защото благородството е властен ювелир. Така Свищов е град, получил дар най-ценен - любов към роден град, а тя е всъщност Мир.

Стефания Цанкова

Наслаждавайте се на силата и красотата на своята младост!

Обръщение на Кърт Вонегът, направено пред абсолвентите на МИТ, САЩ

Дами и господа от випуск '97!

Моите съвети нямат по-реална основа от собствения ми лъкатушески опит. Сега аз ще раздам няколко от тях.

Наслаждавайте се на силата и красотата на своята младост. О, няма значение. Вие няма да разберете силата и красотата на вашата младост докато не ги изгубите. Но, повярвайте ми, след 20 години, когато погледнете отново снимките си, ще си припомните по начин, който сега не можете да уловите, колко много възможности са лежали пред вас и колко прекрасно всъщност сте изглеждали. Не сте толкова дебели, колкото ви се струва.

Не се безпокойте за бъдещето. Или се безпокойте, но знайте, че безпокойствието е толкова ефективно,

колкото и опитът да се реши алгебрично уравнение чрез джвакане на дъвка. Истинските беди в живота ви ще дойдат от неща, които никога не са се появявали в обезпокоената ви глава, а ви заслепяват в 4 часа следобед на някой мързелив вторник.

Всеки ден направете по нещо, което ви плаши. Пейте.

Не бъдете безотговорни към сърцата на другите хора. Не се свързвайте с хора, които са безотговорни към вашето сърце.

Не си губете времето за завист. Някога сте по-напред, друг път изоставете. Състезанието е дълго и накрая вие се състезавате само със самия себе си.

Помнете похвалите, които получавате. Забравете обидите. Ако успеете да го направите,

кажете ми как сте го постигнали.

Пазете старите си любовни писма. Изхвърлете старите се банкови извлечения.

Протягайте се.

Не се чувствайте виновни, ако не знаете какво желаете да направите с живота си. Най-интересните хора, които познавам, не са знаели на 22 години какво искат да правят с живота си. Някои от най-интересните 40-годишни хора, които познавам, още не знаят. Вземайте калций. Внимавайте за колената си. Ще ви липсват когато няма да са наред.

Може би ще се ожените, може би не. Може би ще имате деца, може би не. Може би ще сте разведени на 40, а може би ще танкувате патешкия танц на 75-тата годишнина от брака си. Каквото и да правите, не

се възгордявайте много, нито се ругайте. Избраните от вас решения са наполовина резултат от късмета. Което е валидно и за всички останали.

Наслаждавайте се на тялото си. Използвайте го по всевъзможни начини. Не се безпокойте от начина, както и от това, какво другите мислят за него. Тялото ви е най-страхотният инструмент, който някога сте имали.

Танкувайте, даже и ако нямате къде да го правите, освен в дневната.

Четете упътванията, даже и ако не ги спазвате.

Не четете списания за красота. Те само ще ви накарат да се чувствате грозни.

Старайте се да опознаете родителите си. Не знаете кога ще си отидат. Бъдете мили с хората от вашето поколение. Те са най-добрата ви връзка с

вашето минало и са вероятно хората, които ще са до вас и за в бъдеще.

Помнете, че приятелите идват и си отиват, но на малко от тях трябва да държите. Работете здраво, за да преодолеете разстоянията в географския смисъл и в начина на живот, защото колкото повече остарявате, толкова повече са ви необходими хората, които са ви познавали, когато сте били млади.

Поживейте в Ню Йорк, но го напуснете преди да ви е направил прекалено твърди. Поживейте в Северна Калифорния, но я напуснете, преди да ви направи твърде меки.

Пътувайте.

Приемете някои вечни истини: цените ще растат, политиките ще флиртуват. Вие също ще остарееете. И когато това стане, ще си въобразявате, че когато сте били млади цените

са били умерени, политиките честни, а децата са уважавали родителите си.

Уважавайте родителите си.

Не очаквайте друг да ви поддържа. Може би притежавате фонд. Или имате заможен съпруг(а). Но никога не знаете кога те могат да изчезнат.

Не цапотете твърде косата си или на 40 тя ще изглежда като на 85.

Внимавайте със съветите, които възприемате, но бъдете търпеливи с тези, които ви ги дават.

Съветът е форма на носталгия. Даването му е начин да извадиш миналото от отпадъчните води, да го избършеш внимателно, да добоядисаш по-грозните му части и го възстановиш за повече, отколкото струва...

Подбрала:
Яна ГЕОРГИЕВА,
IV курс, "Финанси"

НАШАТА ЗАБАВНА АКАДЕМИЯ

Възпитаник на Академията популяризира играта Го

От 6 стр.

Появата на тази организация много спомага за разширяване на контактната сфера. Сред чуждестранните контакти най-голяма активност имат тези с представителите на Япония. Естествено, Константин е мерил сили и с японските играчи като дипломата Сагатсуго Ендо и старши доброволец Хисауки Аои от JICA. Играта е традиционна за Азия и там тя се радва на голям престиж, някои изследователи виждат в играта Го модела на икономическата и политическата стратегия на източните страни.

За компютърните специалисти сигурно ще е интересно да научат, че Го е единствената игра, която не се поддава на алгоритмизиране така, както на-пример шахмата. Известно е, че през 1998 г. Гари Каспаров бива победен на шахмат от компютъра Deer Blue, докато за Го все още е далеч моментът, в който машината би надделяла над човека. Смята се, че преди да бъде създаден

изкуственият интелект, първо трябва да се създаде такава програма, която да е способна да побеждава големите майстори в играта Го. Проблемът се състои в това, че Го не е изцяло аналитична игра, защото в нея в равна степен са необходими, както логическото, така и творческото мислене.

Като учител по информационни технологии Константин не е пропускал възможностите да показва тази игра на своите ученици. През учебната 2006-2007 г. той води СИП по Го в СОУ "Н. Катранов", а сега участва в проекта на Община Свищов за извънкласни дейности "Портокалова къща "Озарение"" и ръководи клуб по Го, базиран в същото училище.

"Мечтая да се създаде клуб по Го и в СА "Д. А. Ценов", вярвам, че това ще е от полза за авторитета на нашата Академия" – завършва своята лекция по Го един от пионерите на тази игра в нашата страна.

АЛМА МАТЕР

Море от любов в Стопанска академия

Море от любов...

Вечната, неизчерпваща се любов... Баналното, но необходимо добро и зло ...

Много хора са се мъчили да дадат логично обяснение на този феномен. Хиляди са хипотезите, но за мен има само една. Любовта е нещото, в което всеки вижда себе си. Липсващата частица, която прави дните ни по-щастливи.

Защо, кога и как ще разберем от Мария и Румен, за които Стопанска Академия се оказа огнището на тяхната любов. И двамата са от Троян, но явно е трябвало да дойдат в Свищов, за да се открият и да дадат свобода на чувствата си.

Мария е студентка втора година – "Финанси", но още с постъпването си в Академията, съдбата я среща с една година по-големия Румен – студент по Маркетинг.

Аз лично съм свидетел на зараждащата се любов между тях. Отначало само като съседи в шести блок, уж на шага-от кафенце на купонче и от изчакване между лекции и срещи, сега те са заедно вече втора година и с риск да ви прозвучи изтъркано – „хората се обичат“. Тази последователност на действията може би е позната на почти всеки от нас. Различното при тази двойка е, че съумя да не се поддаде на хилядите странични провокации, че имаше много камъни по пътя си и сега постигнатото им е много по-сладко. Удовлетворението от това да имаш човек до себе си, който да те подкрепя и да те прави щастлив е несравнимо и незаменяемо. Те са разбрали това !

Мария и Румен са типичен пример, че СА „Д.А. Ценов“ освен средище за интелектуално развитие, е и място, където човек може да намери истинската любов!

Заради любовта можем да преживеем хиляди моменти на радост, тъга, щастие, разочарование – но великият замисъл е - всички тези моменти да ни помагат да еволюираме и да бъдем по-добри и по-разумни!

Колеги, изводът е един - „Ние ви обичаме, обичайте се и вие“ !

Петя ВЪЛЧАНОВА,
II курс, "Финанси"

Бързи студентски шегички

Професорът:

- В нашата поредица от лекции за основните етични понятия днес ще се занимаваме с темата "Лъжа".

Някой от вас да е чел книгата ми този въпрос?

Всички студенти вдигат ръка.

- Отлично !Имаме чудна реакция! Книгата още не е излязла!

Професор се славел с това, че при него много трудно се вземал изпит. Посред нощ звъннал телефонът му и един глас го попитал:

- Спите ли!
- Да!
- Да,да, ама студентите не спят,заради вас!

Пак ли те скъсаха на същия изпит?

- Всичко беше нагласено.Същата стая, същата изпитна комисия и същите въпроси.

Две студентки разговарят:

- Вашите пишат ли?
- Нито лев-въздъхнала другата.

Изпитващият преподавател:

- Защо ми намигате?
- Сигнализирам, че знанията ми са на привършване.

Кандидат-студент след изпита:

- Предадох бял лист.
- И аз предадох бял лист-казва друг.
- Ей, да не помислят,че сме преписали един от друг!

Молба от студент:

- Моля да ми се отпусне стипендия, поради тежкото ми материално положение, предизвикано от липса на стипендия.

-Вие там защо спите на моята лекция?

-Аз не спя, аз просто така бавно си мигам.

Двама студенти обсъждат сесията:

- На колко изпита те скъсаха?
- Ако броим и утрешния на пет.

Наемател-студент разговаря с новата си хазайка:

- Когато напусках предишната си квартира, хазайката ми плака!
- Не се вълнувайте!Това няма да се случи с мен! Вземам наема предварително!

Професор пита свой студент:

- Колега, какво Ви е отношението към висшата математика?
- Несподелена любов...
- Какво имате предвид?
- Аз я обичам, тя не ми се отдава.

Проспериращ бизнесмен е поканен да изнесе лекция пред студентите по икономика. Накрая пита:

- Има ли някакви въпроси?

След кратко мълчание се чува женски глас:

- Женен ли сте?

Подбрал: **Иво ЗАХАРИЕВ,**
III курс, "Маркетинг"

ГОЛЕМИТЕ ПИСАТЕЛИ НА БЪЛГАРИЯ ВИ ПОЗДРАВЯВАТ

Творчеството е живот!

Седем пъти с въпроса: **“Знаете ли, че...”, за да научим още повече за НАЙ-ИЗВЕСТНИЯ ПОЕТ НА ЛЮБОВТА И ВИНОТО в България - Евтим Евтимов**

Знаете ли, че поетът Евтим Евтимов е роден на 28 октомври 1933 година в град Петрич. Завършил е Институт за начални учители и е работил 10 години като учител в родния си град. В годините след това до днес е заемал редица отговорни постове като главен редактор на множество вестници и списания, програмен редактор на радиа, директор на издателства...

Знаете ли, че дори в момента е главен редактор на възобновения младежки вестник “Новият Пулс”, който е единственото засега духовно средище на младите творци.

Знаете ли, че “И НА 75 ГОДИНИ ПАК СЪМ ВЛЮБЕН!” - казва в откровен разговор прочутият и обичан поет на любовта и виното. Шеговито допълва, че е “на средна любовна възраст”. Намираме обяснение на неговата духовна младост и в стихосбирките му “Жени целунати от Бога” I и II, посветени на двете важни жени в живота му, едната - покойна вече талантива поетеса, а другата – настоящата му млада, красива и даровита спътница в живота. “Годините се усещат - споделя Евтим Евтимов, но не трябва да са пречка за нищо. Най-добрият пример са моите добри приятели, двете жени на българската и световната поезия - Елисавета Багряна и Дора Габе, които и на 90 години бяха влюбени. Мисля, че тяхното дълголетие се дължи на любовта.”

Знаете ли че, по стихове на Евтим Евтимов са създадени песни, превърнали се в хитове. Той е автор на над 30 поетични книги, между които “Причастие за влюбени”, “Вино и любов”, “Между огъня и водата”, “Имам сын за обич” и много други. Стиховете му са превеждани на английски, руски, полски и чешки език. **Знаете ли, че за стихосбирките “Жени, целунати от Бога” поетът казва: “Жената е виното на любовта, отлежало в рая. Тя е една грешница, която причестява и обожествява хляба на земията, примесен с небе. Едно небесно четице, небесен сын. За един истински мъж жените за обичане са много, но за разпятие е една.”**

Известният поет твърди: “И на тази възраст продължавам да съм влюбен в Романьола и съм благодарен на всеки миг, който Господ ми дарява да бъда с нея и да мога да творя!”

Знаете ли, че тези стихове на Евтим Евтимов, които ви предлагаме да прочетете, са признати шедьоври на световната любовната лирика?

Знаете ли, че сега сами ще се убедите в това?

Сънувал-несънувал

Сънувал-несънувал нова среща, разделял –неразделя своя сън-една любов на прага те посреща, но истинската пак зове навън. Умирал-неумирал с тайно слово, измамвал-неизмамван от жена, ти можеш да се влюбиш пак отново, но истинската само е една. Загубил-незагубил чувство нежно, намерил-ненамерил свой обет, ти може да сънуваш нещо прежно, но истинското да е там, напред. Заричал-незаричал огън вечен, издигал-неиздигал глан за мът, ти може на една да си обречен, но друга да е истинският кръст. Откривал-неоткривал радост жива, очаквал-неочаквал, ялял-неял. И тъй животът бавно си отива и взема туй, което ти е дал.

* * *

Ако знам, че обичта ще свърши, ако знам, че тя ще се смали, ако знам, че гръм ще я прекърши, ако знам, че няма да боли, ако в нея дълго съм се лъгал, ако не остави тя следа, ще я разруша на някой ъгъл и отново ще я изградя.

-Г-н Евтимов, виждам Ви непосредствено след Вашата 75-годишнина. Изглежда много по-млад и незасегнат от годините. Кой е ключът за Вашата духовна и физическа младост?

Ключовете са два - поезията и любовта. Останалото е само част от пейзажа на моя живот. Пътувам много из цялата страна и продължавам да вярвам само на един молив и на един бял лист.

- Споделете как и кога пишете?

Пиша, когато усещам, че нещо вече тропа на моя покрив или на вратата на сърцето ми. Понякога ми се случвало да седна пред белия лист, без да знам какво очаквам и на него се е раждало нещо хубаво. Друг път, когато много съм мислил какво да направя, на белия лист не се е появявало това, което съм очаквал предварително. Поезията си е Божия работа...

- Как успяхте в своето нелеко ежедневие да съхраните силата си да продължите напред?

Аз всеки ден търся себе си. За мен творчеството е живот, а самият живот-творчество.

-Написал сте толкова хубави стихове за любовта, изненадахте читателската си аудитория с романа “За това ли беше всичко”. Има ли нещо, което не сте написали и мечтаете да го напишете отсега нататък?

Самият факт,че продължавам да пиша стихове, показва, че искам да създам нещо по-различно от досегашното. Може би една такава непредвидена цел ми подсказва да не спирам. Защото както се пее в една песен- всяко спиране е умирање.

- Вие сте певец на любовта. Има ли според Вас формула за истинската любов?

Всяка истинска любов е различна. Последната любов обикновено подсилва първата.

- Все пак какво е любовта?

Любовта е лудост, понякога слъпа... Тя се втурва насреща, без да разбереш даже какво се случва. В това е красотата...

-Сред Вашата огромна читателска аудитория има и стотици възпитаници и студенти на нашата СА“Димитър А.Ценов”. С какво поддържате вниманието на всички поколения през годините?

Това, което казвате за мен и за моето творчество може само да ме радва. Помня срещите си с младите хора и техните преподаватели в СА“Димитър А.Ценов”. Ако трябва да бъда искрен със себе си, аз дължа своята известност и своя живот преди всичко на младите хора и на хората, които имат млади сърца. Давал съм и съм получавал обич. Затова пожелавам ва вашите студенти обич за обич.

- Вдъхновява ли Ви за нови творби присъствието на Вашата красива и талантива съпруга - поетесата Романьола Мирославова?

Естествено. Аз цял живот пиша любовните си стихове за жената, която е най-доброто Божие създание на земята и на небето.

- Неведнъж сте бил гост на Свищов, какви са впечатленията Ви от нашия град? Какво бихте пожелали на читателите на в-к “Алма Матер”?

Свищов е един свещен град за България. Град - поезия. В навечерието на Коледа пожелавам на читателите на “Алма Матер” да обичат своя вестник и винаги да приличат на себе си.

АЛМА МАТЕР

Студентите и младите хора все още четат български книги ...

Между самолета и автобуса, между колата и таксито, преминава животът на Николай Петев - известен белегист и председател на Съюза на българските писатели. Винаги в движение, забързан и претрупан със служебни задачи, той неуморно пътува из страната и извън нейните предели, за да популяризира родната ни българска литература. Може би заради дългогодишната си всеотдайност към мисията на твореца и заради сърдечната си усмивка и шеговит тон, с които облича загрижеността си към всеки писател, Николай Петев бе избран с много обич и уважение с пълно мнозинство, за председател на Съюза на българските писатели вече втори мандат. За него всички от пишещото съсловие са братя и сестри, откъдето и идва непринуденото му обръщение към тях, като към кръвни роднини.

Успявам да се срещна с Николай Петев във Велико Търново, където гостува на студенти и преподаватели от ВТУ” Св.св.Кирил и Методий”. Разбирам,че пише от 20-годишен, но само проза. Шегува се, че не е полудял толкова от любов, та да реди и стихове. Все пак е убеден, че любовта може да те застигне и на 16, и на 60 години. Роден е през 1951 година в Дреновец, Монтанско. Завършил е журналистика в Лвов, Русия. Автор е на няколко белегистични книги, отличавани с национални и международни награди. Последната му до този момент есеистична книга “Фарът, пазачът и вятърът”се превърна в силно литературно събитие. Николай Петев е баща на три деца. “Засега...” - допълва усмихнато писателят. От години той успешно съвместява председателството на СБП и с ръководството на “София прес”.

- Г-н Петев, бихте ли отговорили за читателите на в-к”Алма Матер къде е мястото на Съюза на българските писатели в съвременния живот на България?

Този съюз не е измислен от мен, а от един много по-

Знаете,че не обичам да шумя около себе си, но понеже сте от пишещото братство ще отговоря накратко. Наградата е учредена от Съюза на руските писатели и още няколко организации.

Според Валерий Ганичев, председател на Съюза на писателите в Русия, тази награда означава световна, обединяваща. Взели са участие 3458 книги на 97 издателства.

- В едно от есетата си имате такъв израз:” В България само човекът е по-унижен от българската книга”. Мислите ли, че книгата ще се измъкне от задънената улица?

Мисля, че книгата може да се измъкне от задънената улица, само когато обществото се измъкне от нея и когато човекът няма да бъде унижаван.

- Има ли бащи и синове в литературата?

Разбира се,че има. Аз имам поне няколко бащи и странното е, че те не си говореха и говорят помежду си. Не съм толкова тщеславен, за да си мисля, че имам литературно потомство.

- Четат ли според Вас младите хора българска литература и по-конкретно днешните студенти?

Както знаете, по покана на читалища, училища и университети, аз и моят екип, сме в постоянно движение и се срещам постоянно с младите хора на България. В средните училища сме изнесли стотици уроци по родолюбие”, които учениците посрещат с голям интерес, а студентите ни засипват с въпроси за книги, герои и писатели – класици и съвременни... Това ми дава увереността да кажа, че студентите и въобще младите хора, все още четат български книги, независимо от информацията на лаптопите, в които

постоянно се взират и всички останали постоянни новости, с които ги изкушава модерното време.

- Вие сте бил два пъти гост на Свищов: на празниците” Свищовски лозници”- 2006 година и по повод промоцията на книгата Ви “Фарът, пазачът и вятърът” през декември, същата година. Какви са впечатленията Ви от нашия град, от Стопанска Академия, която разгледахте тогава?

Впечатленията ми са все още ярки и живи! Никога няма да забравя крайдунавската красота на Вашия град, възрожденската култура на непознатите свищовци, които радушно ме поздравяваха, докато вървях с Вас. Помня, че доста време постоях пред барелефа на Димитър Ценов, ограден със загадъчна зеленина и си мислех за благородното му дело - да завещае цялото си богатство, за да го има днес вашето неповторимо икономическо висше училище, украсено с толкова млади хора!

- Какво бихте пожелали на студентите, преподавателите и служителите от СА “Димитър А. Ценов”, по повод 8-и декември и във връзка с приближаващите Коледни и новогодишни празници?

Пожелавам им вяра и воля за осъществяване на техните високи цели в науката и в живота! Като председател на Съюза на българските писатели се явявам своеобразен наследник на Николай Хайтов, а той беше като сух зид! Сухият зид е каменен и там всичко е наместено. При него камъкът се държи на камък и няма никаква химия за спойка!

Нека вие,студенти, да сте сухият зид на свищовската Академия! Бъдете упорити и дълговечни като камък!

Желая ви незабравим 8-и декември, прекрасна Коледа и плодотворна Нова година!

- А ние Ви пожелаваме щастлив Николден!

АЛМА МАТЕР

Гл. редактор: доц. г-р Азот Саркисян
Отговорен редактор: Стефания Цанкова
Дизайнер: Милена Александрова
Координатор: Петър Папазов
Фоторепортер: Станислав Стоянов
Академично издателство “Ценов”